

DE GELIJKENIS VAN DE TALENTEN HJM Sales, 10-05-2020

Lieve mensen, broeders en zusters, jongeren, als God vandaag tot u spreekt, wéét dan dat hij vergeeft. In het Johannes-evangelie lezen we over een vrouw die was betrappt op overspel, een zonde waar in die tijd de doodstraf op stond. Maar Jezus vergaf haar. In de bijbel typeert de vrouw ook de Gemeente en het begrip overspel is onder het Nieuwe Verbond veel ruimer. Zo staat in de Jakobusbrief geschreven, dat vrienden van de wereld als Gods vijanden worden gesteld en wereldse gezindheid wordt beschouwd als overspel. Het is zonde gepleegd tegen Jezus, de Bruidegom. Heerlijk om nu in Joh. 8:10-11 te lezen, dat Jezus haar vroeg: *“Waar zijn uw beschuldigers?”* Ze antwoordde: *“Ze zijn weg, Heer!”* Jezus zei: *“Dan veroordeel ik u ook niet. Ga naar huis en zondig niet meer.”* God wil u vergeven, maar zondig niet meer!

Maar dit is niet het thema van vandaag. Dat is de gelijkenis van Matth. 25:14-30. Drie knechten ontvangen elk van hun heer een verschillende som geld (in de SV ‘talenten’ genoemd) om ermee te handelen en geld te verdienen tijdens zijn afwezigheid in het buitenland. Twee zijn ijverig en verdubbelen het geld. De derde is lui en begraaft het geld. God geeft Zijn werkers blijkbaar gaven, want dat is de betekenis, en die gaan er elk verschillend mee om! Maar het verhaal krijgt gewicht als wij ons de context realiseren, welke luidt: 1e Jezus vermaant hen, die van Gods Woord op de hoogte zijn, ernstig (Matth. 23). 2e In de eindtijd zullen pijnlijke gebeurtenissen plaatsvinden nét voor Zijn Wederkomst (Matth. 24). 3e Dan vindt óók de Opname van de Bruid en het eindoordeel plaats (Matth. 25). De gelijkenis moeten we in dit licht bezien!

Het is jammer dat veel oudere christenen haast automatisch denken, dat met die ‘talenten’ de natuurlijke gaven en talenten worden bedoeld, die ieder mens in meer of mindere mate bij de geboorte meekrijgt. Velen zijn daarom ook geneigd om geestelijke capaciteiten af te meten naar opleiding, maatschappelijke positie of intellect. Maar hoezeer mensen ook kunnen profiteren van hun natuurlijke talenten en er ook voor Jezus mee kunnen werken, is dat toch niet de betekenis.

Een talent was in die tijd een gewicht van 3000 sikkels aan goud of zilver. Een sikkel bedroeg tussen 6 en 12 gram afhankelijk van plaats en tijd. Eén talent was derhalve tussen 18 en 36 kg goud of zilver en had ook in die tijd een onschatbare waarde. De knechten hadden van hun heer (dé Heer!) dus goud en zilver van onschatbare waarde ontvangen. Alléén al dit gegeven betekent, dat Jezus met Zijn gelijkenis niet specifiek op geld of aardse kostbaarheden doelde. Want werkers worden doorgaans niet met kilo’s edelmetaal betaald. Jezus bedoelde ook niet natuurlijke talenten en gaven. Want hoe waardevol die ook kunnen zijn, hun waarde is desondanks beperkt.

Neen, Jezus bedoelde écht gaven van onschatbare waarden. En dát kunnen alleen gaven met waarde voor de eeuwigheid zijn. Jezus doelde op goddelijke gaven! Ik wees er reeds op dat elk mens bij de natuurlijke geboorte één of meer talenten meekrijgt. Zo krijgt ook ieder mens bij de geestelijke (weder-)geboorte één of meer gaven van God. 1 Cor. 7:7b NBV – *“maar iedereen heeft van God zijn eigen gave gekregen, de een deze, de andere die.”* Géestelijke capaciteiten dienen in de Gemeente dus te worden gemeten naar de gaven, die God hem of haar gegeven heeft.

Twee werkers hadden vlijtig met de ontvangen talenten (kostbaarheden) gewerkt.

Één had er 5 bijverdiend! De ander 2! Zij hadden de gaven benut die God hen had gegeven. Welke die gaven zijn, lezen we in Rom. 12:6-8 NBV – *“We hebben verschillende gaven, onderscheiden naar de genade die ons geschonken is. Wie de gave heeft te profeteren, moet die in overeenstemming met het geloof gebruiken. Wie de gave heeft bijstand te verlenen, moet bijstand verlenen. Wie de gave heeft te onderwijzen, moet onderwijzen. Wie de gave heeft te troosten, moet troosten. Wie iets weggeeft, moet dat zonder bijbedoeling doen. Wie leiding geeft, moet dat doen met volle inzet. Wie barmhartig voor een ander is, moet daarin blijmoedig zijn.”*

Zij hadden zó vlijtig gewerkt dat hun kostbare schatten waren verdubbeld. Zij hadden hun gaven uitgebreid en vermeerderd. Wellicht met de net genoemde goddelijke gaven en wellicht ook met de genadegaven van Gods Geest, Die Hij alleen schenkt aan wie Hij wil en waar Zijn bijzondere bekrachtiging op rust. 1 Cor. 12:4,7-11 NBV – *“Er zijn verschillende gaven, maar er is één Geest;.....In iedereen is de Geest zichtbaar aan het werk ten bate van de gemeente. Aan de een wordt door de Geest het verkondigen van wijsheid geschonken, aan de ander door diezelfde Geest het overdragen van kennis; de een ontvangt van de Geest een groot geloof, de ander de gave om te genezen. En weer anderen de kracht om wonderen te verrichten, om te profeteren, om te onderscheiden wat wel en wat niet van de Geest afkomstig is, om in klanktaal te spreken (SV: menigerlei talen) of om uit te leggen wat daarvan de betekenis is. Al deze gaven worden geschonken door een en dezelfde Geest, Die ze aan iedereen afzonderlijk toebedeelt zoals Hij wil.”* Gods Geest geeft ten bate van de Gemeente (hoofdletter) gaven aan hen, die er gereed voor zijn en het aankunnen.

Ook 2 Petr. 1:3-8 NBV haalt het werken met van God ontvangen gaven aan: *“(3a) Zijn goddelijke macht heeft ons alles geschonken wat nodig is (8) Als u deze eigenschappen in overvloed bezit, is uw kennis van de Here Jezus Christus niet nutteloos maar vruchtbaar.”*

Ik wil uw aandacht vragen voor het gedrag van de werker die één talent ontvangen had. Zijn gave was dat hij door Jezus eeuwig leven had ontvangen. Rom. 6:23b SV – *“maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.”* Hoe handelde hij? Wat was zijn commentaar? Matth. 25:18,24-25 NBV – *“Degene die één talent ontvangen had besloot het geld van zijn heer te verstoppert: hij begroef het.....Nu kwam ook degene die één talent ontvangen had naar hem toe, hij zei: ‘Heer, ik wist dat u streng bent, dat u maait waar u niet hebt gezaaid en oogst waar u niet hebt geplant, en uit angst besloot ik uw talent te begraven: alstublieft, hier hebt u het terug.’”*

We mogen aannemen dat de Heer ook die werker best méér had willen geven. Maar Hij had ingeschat, dat deze het niet aan zou kunnen. God wéét immers wié Hij wát moet geven! De werker had nieuw, eeuwig leven door Jezus ontvangen, maar was zo lui, dat hij zijn uiterst kostbare gave in de grond begroef. Aarde staat in de bijbel voor ‘het vlees’. Hij deed niets met zijn talent en ging blijkbaar verder met zijn leven in het vlees. Het feit dat hij door Jezus’ Offer aan het kruis gered was, had zijn hart juist met zulke diepe dankbaarheid moeten doen overvloeien, dat hij álles wat maar enigszins mogelijk was, zou hebben gedaan voor zijn Redder. Hij begon zijn Heer zelfs vals te beschuldigen: *“Ik weet dat U zó’n hard mens bent, dat ik bang voor U ben. U eiste en verwachtte teveel van mij, terwijl U mij niet daarvoor de kracht gaf. Ik kon nooit trouw zijn op de plaats die U voor mij bepaald had.”* Lieve mensen, wij weten dat Jezus geen hard Mens is, maar juist vol liefde. Deze werker had geen

relatie met Jezus, kende Hem niet echt en had Hem niet lief. In mijn vorige preek zei ik, dat liefde de basis is om gereed te zijn voor Jezus' Komst. Deze werker gaf n.b. het geschenk van zijn redding aan Zijn Heer terug! Deze nam dan ook het talent weer weg, waardoor hij in de hel belandde (vs. 28-30)! Ik roep u daarom toe om de context niet te vergeten. Jezus komt spoedig! Het oordeel staat voor de deur. Maar wat een verschil met de andere werkers, die vlijtig werkten uit liefde voor Jezus en Gal. 5:1 SV hadden begrepen: *“Staat dan in de vrijheid, met welke Christus ons vrijgemaakt heeft en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.”* Zij voelden zich geen knechten meer, maar volkomen vrij om hun Heer te dienen. En de Heer beloonde hen overvloedig.

Als het gaat om het werk van Gods Almachtige Geest (dat is ál het werk in Christus' Lichaam), zeg dan niet: “ik kan niet, dit kan niet!” De luie werker redeneerde vanuit de beperktheid van zijn natuurlijke capaciteiten. Maar dat mag Gods kind nooit doen. Als we Gods Geest hebben ontvangen bij onze redding, dan verwacht God dat het werk van de Geest in ons openbaar wordt. Die werker had de onbeschaamdheid om Zijn Heer op alle punten te veroordelen: “U eist teveel, U geeft te weinig!”. Hij kende zijn Heer niet en rechtvaardigde zichzelf ten aanzien van alles wat hij gedaan had. Sommigen rechtvaardigen zichzelf graag door het uiten van beschuldigingen, dat ze nooit kansen kregen, o.a. de kans om op dié plaats te staan die hén aanstond.

Mag ik in dit verband ook een relatie leggen met de huidige coronacrisis? Reageren wij met bezorgdheid? Durven wij bezorgd te zijn, terwijl Jezus heeft gezegd om eerst Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid te zoeken, waarna alles wat we nodig hebben ons zal worden geschonken. Bezorgd zijn impliceert, dat wij menen dat God van plan is om ons in de steek te laten, want kerkbezoek is thans niet meer mogelijk en huisbezoeken ook niet. En hoe kunnen wij het Evangelie nu prediken? En wat dan als wij nu ook ernstig en zelfs dodelijk ziek worden door het virus?

Lieve mensen, broeders en zusters en jongeren, hoe wenden wij onze van God gekregen geestelijke capaciteiten aan? Dat doen we door te geloven en te staan op Zijn beloften. Door mogelijkheden en niet onmogelijkheden in ogenschouw te nemen. Ondanks veel tegenstand en veel tegenwind zullen we ons niet van ons doel laten afleiden, namelijk Jezus liefhebben en dienen met een vurig hart en volle inzet. Dan gaan we onze gaven gebruiken en ermee woekeren. 1 Petr. 4:10 NBV – *“Laat ieder van u de gave die hij van God heeft gekregen, gebruiken om de anderen daarmee te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt.”*

Moge onze Heiland Jezus Christus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.